

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-203/2020-39

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, sudac Paško Bačić, u pravnoj stvari tužiteljice LUCIJE VLAHOVIĆ iz Milne, Brdo II 86, OIB: 79411527671, koju zastupa punomoćnica Ivana Dedić Golić, odvjetnica u Rijeci, Šetalište A.K. Miošića 3B, protiv tuženika GALEB JONATHAN d.o.o. u stečaju, Povelja, OIB: 42798720645, kojeg zastupa punomoćnik Damir Gruić, odvjetnik u Splitu, Bihaćka 2A, radi utvrđenja osporene tražbine, 11. lipnja 2026.

riješio je

I. Odbacuje se prijedlog tužiteljice za povrat u prijašnje stanje od 18. prosinca 2025. kao nepravovremen.

II. Nalaže se tužiteljici da u roku od petnaest dana naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 11.100,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 11. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu 2.220,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 11. lipnja 2026. do isplate.

IV. Odbija se prijedlog tužiteljice za osiguranje određivanjem privremene mjere koji glasi:

"Radi osiguranja novčane tražbine predlagateljice osiguranja

određuje se privremena mjera

1. Zabranjuje se protivniku osiguranja GALEB JONATHAN ugovoriteljstvo i trgovina d.o.o., u stečaju, Povelja, OIB: 42798720645 zastupano po Dinki Trumbić, OIB: 43468134790, Split, Lovretska 10 stečajnoj upraviteljici otuđenje i/ili opterećenje nekretnine koju ima u svojem vlasništvu, a koja je u zemljišnoj knjizi zemljišnoknjižnog odjela Supetar upisana kao k.č.br. 217/1ZGR škola i k.č.br. 2470/1 občinski put, sve upisano u zk.ul. 803 k.o. Povelja uz zabilježbu tih zabrana u zemljišnoj knjizi.

2. Zabilježbu zabrane na nekretnini provesti će Zemljišno-knjižni odjel Supetar.

3. Zabrane iz točke I. smatraju se provedenima dostavom osobi koje se tiču odnosno zemljišnoknjižnom odjelu.

4. Ova privremena mjera trajati će do pravomoćnog okončanja postupka radi utvrđenja prava vlasništva.

5. Nalaže se protivniku osiguranja da predlagatelju osiguranja naknadi prouzročeni trošak ovog postupka osiguranja, u roku od 8 dana."

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela ovom sudu tužbu protiv uvodno navedenog tuženika radi utvrđenja osporene tražbine, a koju tražbinu je tužiteljica prijavila u stečajnom postupku nad tuženikom, koji se kod Trgovačkog suda u Dubrovniku vodi pod poslovnim brojem St-123/2019, kao tražbinu stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda i koju tražbinu tužiteljice je u stečajnom postupku osporio stečajni upravitelj tuženika. Stoga je tužbenim zahtjevom predloženo donijeti presudu kojom se utvrđuje da je tražbina tužiteljice, koja je prijavljena kao tražbina vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad tuženikom, osnovana u iznosu od 1.778.599,00 kn, a što preračunato u EUR po fiksnom tečaju konverzije (1 EUR = 7,53450 kn) iznosi 236.060,65 EUR.

2. U odgovoru na tužbu, tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu tužiteljice te je predložio odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Prije svega valja navesti da je rješenjem ovog suda od 2. prosinca 2025., a sukladno odredbama članka 295. stavak 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje ZPP), odlučeno da se smatra da je tužiteljica povukla tužbu u ovoj pravnoj stvari, a sve s obzirom na to da je tužiteljica, iako uredno pozvana, neopravdano izostala s ročišta glavne rasprave od 2. prosinca 2025., a na kojem ročištu se tuženik nije upustio u raspravljanje o glavnoj stvari.

4. Tužiteljica je podneskom od 18. prosinca 2025. podnijela prijedlog za povrat u prijašnje stanje, navodeći da su iz opravdanih razloga punomoćnica tužiteljice i tužiteljica osobno propustile ročište koje je u ovoj pravnoj stvari bilo zakazano za dan 2. prosinca 2025. u 13:30 sati. Naime, tužiteljica da je 1. prosinca 2025. obavijestila svoju punomoćnicu kako je putem e-maila na adresu: trgovacki-sud-st@st.htnet.hr ovom sudu dostavila podneske, u kojima da je ista navela da je uređujući sudac u sporu s tužiteljicom te da dostavlja prezentat tužbe od 1. prosinca 2025. koju je ista podnijela Općinskom sudu u Splitu, a zbog čega da su ostvareni uvjeti za izuzeće suca, odnosno da ne postoje uvjeti za održavanje ročišta. Međutim, unatoč tome, sud da je ipak održao ročište, da nije utvrdio navedene predane podneske te da je uslijed nedolaska tužiteljice na ročište utvrdio da je tužba povučena. Iz navedenih razloga, a pozivom na članak 117. ZPP-a, tužiteljica je predložila da se dopusti povrat u prijašnje stanje te da se parnica vrati u stanje prije propuštanja tužiteljice da dođe na zakazano ročište.

5. U podnesku od 8. siječnja 2026. tuženik se očitovao na prijedlog tužiteljice za povrat u prijašnje stanje navodeći da taj prijedlog treba odbaciti kao nepravovremen, budući da je u konkretnom slučaju protekao rok od osam dana za podnošenje tog

prijedloga. Nadalje, iz samog prijedloga da proizlazi kako je tužiteljica svjesno odlučila ne pristupiti na ročište zakazano za 2. prosinca 2025. i to iz razloga što je smatrala da su podnošenjem privatne tužbe protiv uređujućeg suca radi naknade štete ostvareni razlozi za njegovo izuzeće pa da zbog toga ne bi postojali uvjeti za održavanje ročišta. Tuženik je istakao kako e-mail adresa koju tužiteljica navodi u prijedlogu za povrat u prijašnje stanje nije službena e-mail adresa Trgovačkog suda u Splitu, a niti je domena te e-mail adrese pravilna (@tsst.pravosudje.hr), a što da je lako utvrditi uvidom u službene internetske stranice Trgovačkog suda u Splitu. Nadalje, tuženik je naveo da je tužiteljica u ovom predmetu zastupana po stručnoj osobi – odvjetnici te da je vrlo lako podnesak mogla preko svog punomoćnika dostaviti putem e-komunikacije, a što ista nije učinila, već je podnesak uputila na nevažeću i nepostojeću e-mail adresu Trgovačkog suda u Splitu. Sve i da je predmetni podnesak tužiteljice bio pravilno dostavljen Trgovačkom sudu u Splitu prije ročišta koje je zakazano za 2. prosinca 2025., tuženik smatra da taj podnesak ne predstavlja opravdani razlog zbog kojeg tužiteljica nije pristupila na navedeno ročište, jer sve i kad bi se njen podnesak od 1. prosinca 2025., a koji nije dostavljen Trgovačkom sudu u Splitu, tretirao kao prijedlog za odgodom ročišta, tužiteljica da opet nije imala opravdani razlog ne pristupiti tom ročištu, već je ista sama preuzela rizik da se to ročište održi, jer su za njegovo održavanje bili ispunjeni svi zakonski uvjeti.

6. U odnosu na podneseni prijedlog tužiteljice za povrat u prijašnje stanje navodi se da je odredbom članka 117. stavak 1. ZPP-a propisano da ako stranka propusti ročište ili rok za poduzimanje kakve radnje u postupku i zbog toga izgubi pravo na poduzimanje te radnje, sud će toj stranci na njezin prijedlog dopustiti da naknadno obavi tu radnju (povrat u prijašnje stanje) ako ocijeni da postoje opravdani razlozi za propuštanje.

7. Prema odredbi članka 118. stavak 2. ZPP-a, prijedlog za povrat u prijašnje stanje se mora podnijeti u roku od osam dana, računajući od dana kad je prestao razlog koji je uzrokovao propuštanje; a ako je stranka tek kasnije saznala za propuštanje - od dana kad je za to saznala. Stavkom 3. tog članka je propisano da ako je stranka u pozivu za poduzimanje neke parnične radnje ili u pozivu za ročište bila upozorena na posljedice propuštanja, smatrat će se da je saznala za propuštanje onoga dana kojega je istekao rok u kojemu je radnju trebala poduzeti, odnosno onoga dana kojega je održano ročište na koje je pozvana. Prema stavku 4. tog članka, nakon proteka dva mjeseca od dana propuštanja ne može se tražiti povrat u prijašnje stanje.

8. S tim u svezi je potrebno navesti da je odredbom članka 500. ZPP-a propisano da u postupku pred trgovačkim sudovima važi rok od trideset dana za podnošenje prijedloga za povrat u prijašnje stanje iz članka 118. stavak 4. ZPP-a.

9. Prema tome, tužiteljica je u konkretnom slučaju bila dužna podnijeti prijedlog za povrat u prijašnje stanje u roku od osam dana od dana održavanja ročišta na koje ista nije pristupila, a na koje ročište je bila uredno pozvana te je u pozivu za ročište upozorena na posljedice izostanka s ročišta u smislu odredbi članka 295. stavak 2. ZPP-a. S obzirom na to da je ročište na koje tužiteljica uredno pozvana i na koje nije pristupila održano 2. prosinca 2025., to je stoga tužiteljici (subjektivni) rok od osam

dana za podnošenje prijedloga za povrat u prijašnje stanje istekao s danom 10. prosinca 2025. (srijeda). Budući da je tužiteljica prijedlog za povrat u prijašnje stanje podnijela podneskom od 18. prosinca 2025., dakle nakon proteka zakonom određenog roka od osam dana za njegovo podnošenje, to je stoga prijedlog tužiteljice za povrat u prijašnje stanje trebalo odbaciti kao nepravovremen, a radi čega je, sukladno odredbama članka 121. stavak 1. ZPP-a, odlučeno kao u točki I. izreke ovog rješenja.

10. Neovisno od činjenice što je prijedlog tužiteljice za povrat u prijašnje stanje odbačen kao nepravovremen, ovaj sud smatra potrebnim navesti da je tužiteljica, nakon što je zaprimila poziv za ročište zakazano za 2. prosinca 2025., podnijela zahtjev za izuzeće uređujućeg suca, a koji zahtjev je odbijen rješenjem predsjednika ovog suda broj Su-512/2025-4 od 26. studenog 2025. Isto tako, ističe se da kod ovog suda, a prije održavanja navedenog ročišta, u spis nije zaprimljen bilo kakav podnesak tužiteljice pa tako ni njen podnesak od 1. prosinca 2025. kojeg ista navodi u prijedlogu, a taj podnesak nije dostavljen ni na važeću e-mail adresu Trgovačkog suda u Splitu, a niti na e-mail adresu uređujućeg suca.

11. S obzirom na to da je u ovom predmetu doneseno rješenje od 2. prosinca 2025. kojim se smatra da je tužba povučena, to je stoga trebalo odlučiti o zahtjevu tuženika za naknadu troškova ovog parničnog postupka. Naime, tuženik je na ročištu od 2. prosinca 2025. predao u spis popis troška, kojim je isti zatražio naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 13.320,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja odluke do isplate. Budući da do povlačenja tužbe u ovom predmetu nije došlo iz razloga što je tuženik udovoljio zahtjevu tužiteljice ili zbog drugih razloga koji se mogu pripisati tuženiku, to je stoga, a sukladno odredbama članka 158. stavak 1. ZPP-a, tužiteljica dužna naknaditi tuženiku troškove koji su mu bili potrebni za vođenje ovog postupka.

12. Odluka o zahtjevu tuženika za naknadu troškova parničnog postupka temelji se na odredbama članka 151., članka 155. i članka 158. stavak 1. ZPP-a, uz primjenu odredbi važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje OT), a sve s obzirom na određenu vrijednost predmeta spora od 236.060,65 EUR (1.778.599,00 kn).

13. Tuženiku su kao osnovani priznati troškovi za sastav odgovora na tužbu od 20. srpnja 2020. u visini od 1776 bodova sukladno Tbr. 8. t. 1. OT-a, kao i za zastupanje na ročištu od 20. studenog 2020. u visini od 1776 bodova sukladno Tbr. 9. t. 1. OT-a te za zastupanje na ročištu od 2. prosinca 2025. u visini od 888 bodova sukladno Tbr. 9. t. 2. OT-a, a što ukupno iznosi 4440 bodova, odnosno 8.880,00 EUR (vrijednost 1 boda iznosi 2,00 EUR, sukladno Tbr. 54. OT-a). Na taj iznos troška tuženiku je trebalo priznati i pripadajući PDV po stopi od 25% u iznosu od 2.220,00 EUR, sukladno Tbr. 46. OT-a.

14. Tuženiku nije priznat više zatraženi trošak za zastupanje na ročištu od 2. prosinca 2025. u visini od 888 bodova, odnosno u iznosu od 1.776,00 EUR, zajedno s obračunatim PDV-om u iznosu od 444,00 EUR, jer je to ročište prije početka raspravljanja završeno povlačenjem tužbe pa stoga tuženiku za to ročište pripada

naknada troška po Tbr. 9. t. 2. OT-a (50%) odnosno trošak u visini od 888 bodova koliko mu je i priznato, a ne u visini od 1776 bodova koliko je tuženik to zatražio.

15. Sukladno navedenom, tuženiku su kao osnovani priznati troškovi parničnog postupka u ukupnom iznosu od 11.100,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja ovog rješenja do isplate, dok je njegov zahtjev za naknadu više zatraženih troškova postupka u iznosu od 2.220,00 EUR trebalo odbiti kao neosnovan pa je stoga odlučeno kao u točkama II. i III. izreke ovog rješenja.

16. Tužiteljica je tijekom postupka, podneskom od 27. svibnja 2021., podnijela prijedlog za određivanje privremene mjere radi osiguranja njene novčane tražbine, a sukladno odredbama članaka 344. i 345. Ovršnog zakona. U tom prijedlogu, tužiteljica je navela kako se može smatrati da je ista učinila vjerojatnim postojanje svoje tražbine prema tuženiku, kao protivniku osiguranja, jer da ista tužbenim zahtjevom u ovom predmetu traži utvrđenje osnovanom svoje tražbine po osnovi pozajmica koje je dala tuženiku u iznosu koji premašuje 1.700.000,00 kn, a zbog čega smatra da je učinila vjerojatnim postojanje svoje tražbine. Nadalje, a u odnosu na vjerojatnost postojanja opasnosti sprječavanja ili znatnog otežanja ostvarenja tražbine, u prijedlogu je navedeno da postoji opasnost da će tuženik kao protivnik osiguranja dalje raspolagati nekretninom na način da uspostava ranijeg stanja neće biti moguća ili će biti itekako otežana. Tuženik da predmetnu nekretninu kao upisani vlasnik može prodati trećim osobama ili opteretiti te da je stoga vidljivo da nije samo vjerojatno postojanje opasnosti da će ostvarenje tražbine biti spriječeno odnosno znatno otežano, kao i da bi prodaja nekretnine u stečajnom postupku dovela do potpune nemogućnosti ostvarenja prava tužiteljice. Isto tako, određivanjem predložene privremene mjere u konkretnom slučaju tuženiku da ne bi bila nanesena nikakva šteta, jer isti da ne prestaje biti upisanim vlasnikom nekretnine, već mu se samo priječi da istu otuđi ili optereti do ostvarenja potraživanja tužiteljice. S druge strane, tužiteljici da bi se određivanjem privremene mjere pružila zaštita od moguće štete zbog promjene postojećeg zemljišno-knjižnog stanja, odnosno nestanka imovine u vlasništvu tuženika iz koje bi tužiteljica mogla ostvariti svoju tražbinu. Stoga je tužiteljica predložila odrediti privremenu mjeru čiji je sadržaj pobliže naveden u točki IV. Izreke ovog rješenja.

17. Tuženik se usprotivio podnesenom prijedlogu za određivanje privremene mjere navodeći da je taj prijedlog prije svega nedopušten, a sve to uzimajući u obzir odredbe članka 169. stavak 1. Stečajnog zakona. Tužiteljica, koja se predstavlja kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku nad tuženikom i koja vodi predmetnu parnicu radi utvrđenja osnovanosti svoje tražbine, da ne može tražiti predloženu mjeru osiguranja na imovini stečajnog dužnika koja prema priznanju same tužiteljice ulazi u stečajnu masu tuženika. Nadalje, tuženik je naveo i da se sve kad bi prijedlog tužiteljice za određivanje privremene mjere bio dopušten, isti da je u cijelosti neosnovan. To stoga što je predmetna nekretnina opterećena razlučnim pravom te se odluka o prodaji takve nekretnine donosi rješenjem suda koji vodi stečajni postupak i prodaja iste se odvija uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini. Tuženik je naveo i da je iz tijeka ovog postupka, kao i navoda same tužiteljice (u tužbi i na pripremnom ročištu), nesporno da bi predmetna tražbina tužiteljice predstavljala tražbinu nižeg isplatnog reda (tražbina za povrat zajma kojim se nadomješta kapital

nekog člana društva ili odgovarajuće tražbine), a koje tražbine da se prijavljuju tek po posebnom pozivu i nakon što u cijelosti budu namireni vjerovnici prethodnog isplatnog reda. Osnovno pravilo stečajnog postupka je da stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema stečajnom dužniku ostvariti samo u stečajnom postupku, a unovčenjem imovine stečajnog dužnika da se omogućuje namirenje tražbina svih stečajnih vjerovnika. Tužiteljica da u ovoj parnici nema kondemnatorni tužbeni zahtjev za isplatom te eventualnim usvajanjem tužbenog zahtjeva ista da neće imati ovršnu ispravu temeljem koje bi mogla ostvariti pravo na namirenje svoje tražbine izvan stečajnog postupka te da je stoga jasno kako je prijedlog za donošenje privremene mjere pravno promašen i neosnovan u cijelosti. Isto tako, a u odnosu na trajanje predložene privremene mjere tuženik navodi da se ova parnica vodi radi utvrđenja osnovanosti tražbine, a ne radi utvrđenja prava vlasništva, te da je stoga nejasno do pravomoćnog završetka koje parnice bi ista trebala trajati.

18. Odredbama članka 344. stavak 1. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, dalje OZ) propisano je da se privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati. Prema stavku 2. tog članka, predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost iz stavka 1. ovoga članka ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu, dok je stavkom 3. tog članka propisano da se smatra da opasnost iz stavka 1. ovoga članka postoji ako bi se tražbina imala ostvariti u inozemstvu.

19. Odredbom članka 345. stavak 1. OZ-a propisano je da se radi osiguranja novčane tražbine može odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha takva osiguranja, a osobito, između ostalog, i zabrana protivniku osiguranja otuđenja ili opterećenja svoje nekretnine ili stvarnih prava koja su na nekretnini uknjižena u njegovu korist, uz zabilježbu te zabrane u zemljišnu knjigu.

20. U odnosu na vjerojatnost postojanja novčane tražbine tužiteljice prema tuženiku, a kao prve kumulativno potrebne pretpostavke za određivanje privremene mjere, ističe se da po ocjeni ovog suda tužiteljica nije učinila vjerojatnim postojanje predmetne tražbine prema tuženiku. Naime, tužiteljica u tužbi tvrdi da se njena tražbina prema tuženiku odnosi na pozajmice koje je ista davala tuženiku. Međutim, tužiteljica tijekom ovog postupka, uz tužbu, kao ni uz prijedlog za određivanje privremene mjere, a niti uz prijavu tražbine koju je ista podnijela u stečajnom postupku, nije dostavila bilo kakve isprave na okolnost postojanja tih pozajmica prema tuženiku (kao što su primjerice ugovor o zajmu, potvrde o izvršenim uplatama tuženiku ili druge isprave). Isto tako, tužiteljica nije navela niti kada su te pozajmice dane tuženiku i u kojim iznosima. U prilog svojih navoda o postojanju tih pozajmica tužiteljica je navela da je na ročištu održanom 31. siječnja 2020. u stečajnom postupku nad tuženikom istakla da se te pozajmice navode u financijskim izvještajima tuženika za 2018. godinu. U svezi s tim, navodi se da je iz preslike dijela spisa Trgovačkog suda u Dubrovniku pod poslovnim brojem St-123/2019 razvidno da je na ročištu od 31. siječnja 2020. priložen financijski izvještaj tuženika kao stečajnog dužnika za 2018. godinu te da se na poziciji

pasive, pod D) navode kratkoročne obveze u iznosu od 1.788.599,00 kn. Međutim, iz tog financijskog izvještaja nije razvidno da bi se te kratkoročne obveze odnosile upravo na pozajmice tužiteljice. Sukladno navedenom, sud je zaključio da tužiteljica nije učinila vjerojatnim postojanje predmetne novčane tražbine prema tuženiku.

21. U svezi s predmetnom tražbinom tužiteljice potrebno je navesti i da je tužiteljica na ročištu održanom 31. siječnja 2020. u stečajnom postupku, a što proizlazi i iz rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-123/2019 od 7. veljače 2020., kao i na pripremnom ročištu koje je u ovom predmetu održano 20. studenog 2020., navela da se njena tražbina prema tuženiku odnosi na pozajmice koje je davala tuženiku, a kojih je bilo puno, a isto tako u tuženika da je ulagalo i njeno drugo društvo iz Milana, naziva Omnia Nuova. Te pozajmice koje je tužiteljica davala tuženiku da su pretvorene u kapital tuženika, odnosno u dokapitalizaciju radi poslovanja, jer tuženik u to vrijeme nije mogao vraćati taj novac te su se predmetne pozajmice koristile između ostalog i za podmirenje plaća radnika. Iz povijesnog izvotka iz sudskog registra za tuženika (priložen stečajnom spisu nad tuženikom), razvidno je da je tužiteljica osnivač odnosno član društva tuženika te da je ista do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom bila ujedno i član uprave – direktor tuženika. S obzirom na iznesene navode tužiteljice o tome da su pozajmice dane tuženiku dokapitalizirane odnosno pretvorene u kapital tuženika, to i iz tog razloga sud smatra da tužiteljica nije učinila vjerojatnim postojanje predmetne tražbine prema tuženiku, i to pogotovo kao tražbine stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda. Iz navedenog bi zapravo proizlazilo da se radi o tražbini za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekog člana društva ili odgovarajuće tražbine, a koje tražbine predstavljaju tražbine nižih isplatnih redova, sve to u smislu odredbi članka 139. stavak 1. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15, 104/17, dalje SZ) u vezi s člankom 408. stavak 1. Zakona o trgovačkim društvima.

22. U odnosu na navode tužiteljice da bi se bez predložene privremene mjere spriječilo ili znatno otežalo ostvarenje njene tražbine prema tuženiku, navodi se da vjerojatnost postojanja takve opasnosti, po ocjeni ovog suda, također nije dokazana. Naime, tužiteljica je predmetnu tražbinu prijavila u stečajnom postupku nad tuženikom i to kao tražbinu stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda. U skladu s odredbama Stečajnog zakona, tražbine stečajnih vjerovnika namiruju se u stečajnom postupku i to iz imovine stečajnog dužnika, odnosno imovine dužnika koja se tijekom stečajnog postupka unovči. Unovčenjem imovine dužnika u stečajnom postupku pribavljaju se novčana sredstva potrebna za namirenje tražbina stečajnih vjerovnika pa stoga sud ne smatra da bi se bez određivanja ove privremene mjere spriječilo ili znatno otežalo ostvarenje predmetne tražbine tužiteljice, a koja svoju tražbinu, kao stečajni vjerovnik, prema dužniku može ostvarivati samo u stečajnom postupku. Isto tako, ovaj sud ne smatra osnovanim navode tužiteljice da određivanjem predložene privremene mjere tuženiku ne bi bila nanesena nikakva šteta, jer se zabranom otuđenja nekretnine tuženiku zapravo zabranjuje unovčenje te nekretnine u stečajnom postupku, a time i onemogućava namirenje tražbina vjerovnika u stečajnom postupku.

23. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju nisu se ispunile kumulativno potrebne pretpostavke za određivanje privremene mjere u smislu odredbi članka 344.

OZ-a. Sukladno tome, a uzimajući u obzir i odredbe članka 169. stavak 1. SZ-a kojim je propisano da nakon otvaranja stečajnoga postupka pojedini stečajni vjerovnici ne mogu protiv dužnika tražiti ovrhu ili osiguranje na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu niti na drugoj imovini dužnika, sud je zaključio da prijedlog tužiteljice za određivanje predložene privremene mjere treba odbiti. Stoga je odlučeno kao u točki IV. izreke ovog rješenja.

U Splitu 11. lipnja 2026.

Sudac

Paško Bačić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka, u roku od petnaest dana od dana dostave ovog rješenja.

Dna:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-30889-46087**

Kontrolni broj: **01471-c4a0c-4b35e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=PAŠKO BAČIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.